

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 25.639 van 3 april 2009
in de zaak RvV X/ II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van X

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Migratie- en
asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart afkomstig te zijn uit Marokko, op 11 juli 2008 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid van 13 juni 2008 waarbij de aanvraag tot het verkrijgen van een visum wordt geweigerd, haar ter kennis gebracht op 16 juni 2008.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de regelmatig gewisselde memories.

Gelet op de beschikking van 26 februari 2009, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 maart 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat R. WOUTERS, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoekster verklaart van Marokko afkomstig te zijn.

Op 29 oktober 2007 huwt verzoekster met dhr. V.P., van Belgische nationaliteit.

Op 4 december 2007 vraagt verzoekster een visum gezinshereniging aan.

Op 13 juni 2008 neemt de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid een beslissing waarbij verzoeksters aanvraag tot het verkrijgen van een visum wordt geweigerd.

Dit is de bestreden beslissing die als volgt gemotiveerd wordt:

“Op 04/12/2007 werd er op basis van artikel 40ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen een visumaanvraag ingediend door mevrouw M.F.E. (...), geboren te Beni Mellal, van Marokkaanse nationaliteit; Deze aanvraag werd ingediend op grond van een huwelijk dat op 29/10/2007 werd afgesloten met de heer V.P. (...), geboren te Bree, van Belgische nationaliteit; Overwegende dat artikel 27 van het Wetboek van Internationaal Privaatrecht stelt dat een buitenlands authentieke akte in België wordt erkend zonder dat een beroep moet worden gedaan op enige procedure indien haar rechtsgeldigheid wordt vastgesteld krachtens deze wet toepasselijk recht; Overwegende dat volgens artikel 46 van het Wetboek van Internationaal Privaatrecht de voorwaarden voor de geldigheid van het huwelijk voor elk van de echtgenoten bepaald wordt door het recht van de staat waarvan hij bij de voltrekking van het huwelijk de nationaliteit heeft; Overwegende dat voor Belgische onderdanen, artikel 146bis van het Burgerlijk Wetboek bepaalt dat er geen huwelijk is wanneer, ondanks de gegeven formele toestemmingen tot het huwelijk, uit een geheel van omstandigheden blijkt dat de intentie van minstens één van de echtgenoten kennelijk niet gericht is op het totstandbrengen van een duurzame levensgemeenschap, maar enkel op het bekomen van een verblijfsrechtelijk voordeel dat is verbonden aan de staat van gehuwde. Overwegende dat in het desbetreffende geval de echtgenoot van de visumaanvraagster Belg is en dat, onder andere op basis van onderstaande elementen, kan aangetoond worden dat deze beschikking niet gerespecteerd wordt: Beide echtgenoten zouden elkaar reeds kennen sinds 2002. Toch valt op dat de vrouw geen kennis heeft over haar echtgenoot. De kennismaking vond plaats via internet. Geen gemeenschappelijke taal. De Belgische Ambassade te Casablanca meldt dat de aanvraagster enkel de Arabische taal machtig is. Immers de vrouw begrijpt geen enkele van de vragen die haar werden gesteld aan het loket (in de Franse taal). Ook de man verklaart dat de echtgenote nauwelijks Frans of Engels spreekt; ze communiceren dan ook met een Engels-Arabisch vertaalprogramma. De huwelijksakte van het koppel vermeldt de aanwezigheid van een tolk omdat de heer V. (...) de Arabische taal niet machtig is. Er heerst een leeftijdsverschil van maar liefst 22 jaar tussen de beide echtgenoten. Betrokkene kan geen enkel bewijs van een duurzame relatie voorleggen (ook niet van de zogenaamde contacten via internet). Volgens de voorgelegde huwelijksakte heeft de heer V. (...) zich bekeerd tot de Islam. Maar de man verklaart zelf geen moslim te zijn. Op 30/06/2006 verkreeg de vrouw een weigering voor een visum van het Franse Consulaat te Casablanca: het betrof hier een toeristenvisum voor het Franse grondgebied. Voor de aanvraagster betreft dit het eerste huwelijk. Het valt onze dienst op dat, in tegenstelling tot de gangbare gebruiken, betrokkene niet ten huwelijk werd gegeven door haar vader. Het is tevens onduidelijk of de familie van de aanvraagster aanwezig was op het huwelijk. De echtgenoot blijkt voor 66+ invalide te zijn wegens een vermoeidheidssyndroom. Uit het e-mailverkeer van de echtgenoot komen verwarrende en tegenstrijdige naar voren aangaande het visumdossier. Overwegende dat op basis van de elementen overgemaakt door de Belgische Ambassade en het gevoerde politieonderzoek het Parket van de Procureur des Koning te Tongeren (80 P 2008) stelt dat het huwelijk niet gericht is op het stichten van een duurzame levensgemeenschap maar dat het een schijnhuwelijk betreft. Op 02/06/2008 verleent zij dan ook een negatief advies ten aanzien van dit huwelijk. Gezien al het bovenstaande is het huwelijk tussen M.F. (...) en V.P. (...) niet erkend in België en opent het niet het recht op gezinshereniging; De visumaanvraag wordt geweigerd. (...)”

2. Rechtspleging

De procedures voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zijn vooralsnog kosteloos, zodat geen gevolg kan verleend worden aan de vraag van verzoekster tot het toekennen van het voordeel van de kosteloze rechtspleging evenmin als aan de vraag van verzoekster om de kosten van het geding ten laste te leggen van de verwerende partij.

3. Onderzoek van het beroep

In een eerste middel voert verzoekster de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

Verzoekster stelt dat de bestreden beslissing geen uitdrukkelijke en voldoende motivering bevat hetgeen een schending uitmaakt van de voornoemde bepaling en vervolgt met een theoretische uiteenzetting aangaande de motiveringsplicht. Verzoekster meent dat haar aanvraag wel degelijk ontvankelijk en gegrond is nu er sprake is van een effectieve relatie en er dus geen sprake is van een schijnhuwelijk. Zij stelt dat er wel degelijk sprake is van een duurzame en affectieve relatie tussen haar en haar echtgenoot en dat dit voldoende blijkt uit het feit dat zij regelmatig telefonisch contact hebben en de heer V. reeds 3 maal naar Marokko is afgereisd om zijn echtgenote te zien en dat zij bijna dagelijks communiceren via e-mail en web-cam.

Zij stelt ook dat de stelling van de verwerende partij dat er een taalbarrière zou zijn niet correct is, daar zij zich kan behelpen in het Frans en zij verder via het internet communiceren via een taalprogramma. Verzoekster geeft aan dat zij er alles aan zal doen om zo snel mogelijk de Nederlandse taal machtig te worden zodat zij zich kan integreren in de Vlaamse samenleving. Zij wijst erop dat het feit dat zij de in het Frans opgestelde vragen aan het loket van de ambassade niet begreep, niet wil zeggen dat zij niet kan communiceren met haar echtgenoot. Zij stelt opnieuw dat zij zich kan behelpen in het Frans, doch dat de vragen heel snel werden gesteld zodat zij deze niet verstaan heeft. Zij wijst erop dat zij wel kan communiceren via email en chat in het Frans, zoals blijkt uit de bijgebrachte stukken.

Verder geeft zij aan dat zij wel degelijk kennis heeft van haar echtgenoot, dat het klopt dat de contacten in 2002 eerder beperkt waren doch dat deze met de tijd hechter en persoonlijker geworden zijn, reden waarom zij hebben beslist te huwen. Verzoekster vervolgt dat het aangehaalde leeftijdsverschil geen element kan zijn om te stellen dat er hier geen sprake is van een effectieve relatie, dat op liefde immers geen leeftijd staat en zij haar echtgenoot via internet heeft leren kennen, waar leeftijd geen rol speelt en mensen aangetrokken worden door de persoonlijkheid van iemand, ongeacht zijn leeftijd. Verzoekster wijst er nog op dat er ook bij haar ouders een leeftijdsverschil van 20 jaar is, zodat het voor haar normaal is.

Verzoekster vervolgt dat haar familie wel degelijk aanwezig was op de bruiloft, zoals blijkt uit de bijgebrachte foto's, en dat haar vader reeds in 2005 de toestemming heeft gegeven om te huwen met dhr. V. Zij stelt ook nog dat zij uit een modern Marokkaans gezin komt waar er iets minder belang gehecht wordt aan de traditionele waarden en normen, doch dat dit niet wegneemt dat haar familie niet achter het huwelijk staat. Verzoeker geeft aan dat zij geen hoofddoek draagt en dhr V. tijdens zijn verblijf in Marokko steeds bij haar familie verbleven heeft.

Voorts wijst verzoekster erop dat het feit dat zij in 2006 een toeristenvisum heeft aangevraagd voor Frankrijk niet aantoonde dat het hier zou gaan om een schijnhuwelijk, het was immers, volgens verzoekster, de bedoeling om dhr. V. voor de eerste maal te ontmoeten en dit in Frankrijk in 2006. Zij geeft ook nog aan dat, daar zij geen toeristenvisum kreeg, geprobeerd heeft om via een werkvisum naar Frankrijk te reizen om eerst met dhr. V. op vakantie te gaan in Frankrijk en er vervolgens te werken bij vrienden van de familie.

Verzoekster wijst erop dat uit de huwelijksakte blijkt dat dhr. V. zich bekeerd heeft tot moslim, doch dat dit een formaliteit was om te kunnen huwen maar niet aantoonde dat er geen sprake zou zijn van een daadwerkelijke relatie. Verzoekster is van mening dat dit argument nergens op slaat. Aangaande het verwarrende email verkeer van dhr. V. wenst verzoekster op te merken dat haar echtgenoot lijdt aan het vermoedheidssyndroom en 66% arbeidsongeschikt is zodat hij soms verward is in zijn communicatie, dat dit eveneens geen reden is om te stellen dat er geen sprake is van een duurzame relatie.

Verzoekster stelt dat de verwerende partij lichtzinnig tot de vaststelling is gekomen dat er geen sprake zou zijn van een relatie, dat zij onvoldoende onderzoek heeft gedaan naar de feitelijke situatie en lichtzinnig tot de vaststelling is gekomen dat het huwelijk in België niet kan erkend worden. Zij vervolgt dat de motivering dan ook zeer lichtzinnig tot stand is gekomen zonder ernstig onderzoek of effectieve elementen waaruit zou moeten blijken dat het hier gaat om een schijnhuwelijk.

In de repliekmemorie stelt verzoekster dat de Dienst Vreemdelingenzaken wel degelijk de motiveringsplicht heeft geschonden daar zij haar beslissing motiveert zonder ook maar enig verder onderzoek te hebben ingesteld. Zij vervolgt dat de verwerende partij foutief heeft gehandeld door geen eigen onderzoek in te stellen naar de ware toedracht van het huwelijk en de daadwerkelijke relatie, zodat de verwerende partij tekortgeschoten is aan het motiverings- en zorgvuldigheidsplicht. Verzoekster meent dat uit de reeds meegedeelde stukken en foto's blijkt dat er wel degelijk sprake is van een daadwerkelijke relatie. Ter gelegenheid van de repliekmemorie brengt verzoekster opnieuw bewijsstukken bij dat er wel degelijk sprake is van het feit dat zij reeds in 2003 en 2004 contact had via internet met dhr. V. Tevens brengt zij de telefoonrekening bij van dhr. V. waaruit blijkt dat zij regelmatig telefonisch contact hebben. Verzoekster is van mening dat de verwerende partij dan ook onvoldoende inspanning heeft geleverd om de concrete situatie te beoordelen en is dan ook lichtzinnig en zonder grondig onderzoek tot een verkeerde motivering gekomen. Zij vervolgt dat bijgevolg de bestreden beslissing niet alleen gemotiveerd is op basis van onjuiste en niet bewezen gegevens, maar ook dat zij onvoldoende gemotiveerd is bij gebreke aan een duidelijk onderzoek van de ware toedracht van de zaak en de daadwerkelijke relatie. Verzoekster meent dat de beslissing dan ook genomen is met machtsoverschrijding. Zij meent dat zij wel degelijk voldoende elementen bijbrengt waaruit blijkt dat zij een effectieve en affectieve relatie heeft met haar echtgenoot, dat er foto's zijn van het huwelijk waarbij de familie wel degelijk aanwezig was en van de twee reizen die haar echtgenoot naar Marokko maakte alsook bewijzen van telefonische contacten en afdoende bewijzen van diverse contacten zowel via chat als via e-mail.

De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals neergelegd in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid de beslissing heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt (RvS 25 september 2002, nr. 110.667, RvS 10 december 2002, nr. 113.439, RvS 17 mei 2005, nr.144.471). In de motivering van de bestreden beslissing wordt verwezen naar de juridische grondslag en naar de redenen waarom het visum wordt geweigerd. Dienvolgens moet worden vastgesteld dat verzoekster niet duidelijk maakt op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het doel van de formele motiveringsplicht. Bovendien blijkt uit het verzoekschrift dat verzoekster de motieven van de bestreden beslissing bespreekt en ze aldus kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht in casu bereikt werd. In wezen voert verzoekster de schending van de materiële motiveringsplicht aan, zodat het middel verder vanuit dit oogpunt zal worden onderzocht.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd om zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (RvS 7 november 2001, nr. 101.624).

In de bestreden beslissing wordt een opsomming gegeven van een aantal feiten waaruit de verwerende partij afleidt dat het gesloten huwelijk niet gericht is op het stichten van een duurzame levensgemeenschap, maar enkel op het verkrijgen van een verblijfsrechtelijk voordeel dat is verbonden aan de staat van gehuwde. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat deze feitelijke vaststellingen hierin terug te vinden zijn. Verzoekster beperkt zich in haar middel tot het stuk voor stuk bespreken van deze feitelijke vaststellingen. Verzoekster geeft een a posteriori verklaring voor elk van de feitelijke vaststellingen, zodat zij in wezen haar beoordeling in de plaats stelt van de beoordeling gedaan door de verwerende partij. De aangevoerde kritiek geeft te dezen aldus weliswaar blijk van een andere feitelijke beoordeling van de gegevens van de zaak dan die van de bevoegde overheid, doch het onderzoek van deze andere beoordeling nodigt te dezen de Raad uit tot een opportuniteitsonderzoek hetgeen niet tot de bevoegdheid van de Raad behoort. Verzoekster maakt derhalve met het voorgaande niet aannemelijk dat de bestreden beslissing is genomen op grond van onjuiste gegevens of op kennelijk onredelijke wijze.

Verwerende partij kon uit de opgesomde feiten, die steun vinden in het rechtsplegingsdossier, en het negatief advies van het parket van de procureur des konings te Tongeren, op redelijke wijze concluderen dat de afgifte van het visum type D, gezinshereniging wordt geweigerd daar het huwelijk niet wordt erkend in België.

Waar verzoekster stelt dat de verwerende partij foutief heeft gehandeld door geen eigen onderzoek in te stellen naar de ware toedracht van het huwelijk en de daadwerkelijke relatie, wijst de Raad er eerstens op dat zij wel degelijk een eigen onderzoek gevoerd heeft door het verzamelen van vaststellingen omtrent het huwelijk. Daarnaast heeft zij het onderzoek en oordeel van het parket van de procureur des konings afgewacht. De verwerende partij kan zich baseren op het onderzoek van het parket en mag uitgaan van hun onderzoek en hun oordeel. Verzoekster kan niet dienstig aanvoeren dat er geen eigen onderzoek is gebeurd daar aldus eerstens dient vastgesteld te worden dat dit wel is gebeurd en ten tweede erop dient gewezen te worden dat de verwerende partij geen eigen onderzoek dient te voeren wanneer er een advies is van het parket, dat zelf een onderzoek verrichtte, nu de verwerende partij mag uitgaan van de correctheid, geloofwaardigheid en betrouwbaarheid van het onderzoek van het parket.

Waar verzoekster nog stelt dat uit de verschillende foto's en stukken, meegedeeld naar aanleiding van haar inleidend verzoekschrift en naar aanleiding van haar repliekmemoire, blijkt dat er wel degelijk sprake is van een daadwerkelijke relatie, wijst de Raad erop dat foto's makkelijk te manipuleren zijn en niets afdoen aan de feitelijke vaststellingen en de beoordeling hiervan door de verwerende partij. Voor wat betreft het emailverkeer en het telefonisch contact, waarvan verzoekster bewijsstukken ter gelegenheid van het verzoekschrift en de repliekmemoire voorlegt, stelt de Raad vast dat verzoekster dit pas ter gelegenheid van de procedure voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen naar voren brengt, zodat de gemachtigde van de minister in alle redelijkheid kon besluiten dat *'Betrokkene kan geen enkel bewijs van een duurzame relatie voorleggen (ook niet van de zogenaamde contacten via internet).'* Gezien alle voornoemde stukken werden overgemaakt na het nemen van de bestreden beslissing, kan het de verwerende partij overigens niet ten kwade worden geduid hier geen rekening mee te hebben gehouden.

De Raad stelt vast dat de verwerende partij op basis van de haar gekende gegevens, zoals ze terug te vinden zijn in het administratief dossier, correct en op kennelijke redelijke wijze besloten heeft tot de weigering van de visumaanvraag. Een schending van de materiële motiveringsplicht wordt niet aannemelijk gemaakt.

In de repliekmemoire voert verzoekster de schending aan van de zorgvuldigheidsplicht alsook machtsoverschrijding. De Raad stelt vast dat verzoekster aldus een nieuw middel inroept. Een nieuw middel kan enkel voor het eerst ontvankelijk worden opgeworpen in de repliekmemoire wanneer het niet kon worden aangevoerd in het verzoekschrift omdat de

nodige gegevens daartoe niet bekend waren of wanneer het een middel betreft dat de openbare orde raakt. Het door verzoekster ingeroepen middel raakt de openbare orde niet en verzoekster toont niet aan waarom zij dit middel niet in haar verzoekschrift tot nietigverklaring heeft uiteengezet. Het nieuw middel opgeworpen in de repliekmemoirie is derhalve niet ontvankelijk.

Het eerste middel is ongegrond.

In een tweede middel voert verzoekster de schending aan van de regels van behoorlijk bestuur.

Zij stelt dat de bestreden beslissing volledig op onjuiste motieven gesteund is en bij gebrek aan duidelijk onderzoek naar de ware toedracht van de zaak, onjuist en onvoldoende gemotiveerd werd door middel van niet bewezen veronderstellingen. Verzoekster poneert dat de minister geheel ten onrechte meent uit de feitelijke situatie te kunnen afleiden dat zij geen duurzame relatie heeft met haar echtgenoot en dat er sprake is van een schijnhuwelijk, dat uit de bijgebrachte stukken voldoende duidelijk blijkt en het bewezen is dat zij wel degelijk een affectieve relatie heeft met haar echtgenoot en een feitelijk gezin vormt. Verzoekster wil al het mogelijke doen om zo snel mogelijk verenigd te worden met haar echtgenoot zodat ze samen daadwerkelijk een gezin kunnen stichten. Zij vervolgt dat de minister op basis van onjuiste motivering en onvolledige gegevens en na een overdreven summier onderzoek naar de ware feitelijke toestand, tot een verkeerde vaststelling is gekomen en ten onrechte de visumaanvraag heeft geweigerd, dat zulks een onjuiste gevolgtrekking is nu is komen vast te staan dat er wel degelijk sprake is van een relatie tussen haar en haar echtgenoot.

Concluderend stelt verzoekster dat de minister aldus de regels van behoorlijk bestuur geschonden heeft door onvoldoende grondig het dossier te onderzoeken, dat dit niet getuigt van een behoorlijk bestuur, dat de minister duidelijk te ver gaat in zijn gevolgtrekking en verzuimt zijn beweegredenen voldoende duidelijk te maken.

In de repliekmemoirie voert verzoekster de schending aan van de motiveringsplicht en stelt dat die geschonden is daar de verwerende partij haar beslissing motiveert zonder ook maar enig onderzoek te hebben ingesteld, dat de bestreden beslissing lichtzinnig en foutief werd gemotiveerd. Zij vervolgt dat de lichtzinnige motivering blijkt uit het feit dat ze in haar beslissing stelde dat het niet aannemelijk is dat zij een relatie zou hebben met haar echtgenoot en dat er sprake zou zijn van een schijnhuwelijk. Verzoekster is van mening dat de bestreden beslissing dan ook zeer lichtzinnig tot stand is gekomen. Zij besluit dat bijgevolg de bestreden beslissing niet alleen gemotiveerd is op basis van onjuiste en niet bewezen gegevens, maar ook dat zij onvoldoende gemotiveerd is bij gebrek aan een duidelijk onderzoek van de ware toedracht van de zaak. Verzoekster meent dat de bestreden beslissing dan ook genomen is met machtsoverschrijding.

Verzoekster beperkt zich in het tweede middel tot een herhaling van haar argumenten uit haar eerste middel, zodat de Raad hier kan volstaan met de verwijzing naar de uiteenzetting gegeven naar aanleiding van het eerste middel.

Het tweede middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie april tweeduizend en negen door:

mevr. J. CAMU,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS.

J. CAMU.